

stille af politiet. Paragraffens udformning tilsigter at bringe teksten i overensstemmelse med retsplejeloven.

§ 12 indeholder regler om *værdiansættelse og skøn* og er stort set en ajourføring og modernisering af disse regler. Det bemærkes, at den tidligere begrænsning i adgangen til at begære optagelse af skøn — denne var afhængig af vurderingssummens størrelse — nu er bortfaldet.

§ 13 indeholder regler om *sikkerhedsstillelse* fra en af parternes side og svarer med en enkelt udvidelse — forårsaget af den nugældende mulighed for anke — til tidligere ret.

§ 14 er ligeledes at betragte som en ajourføring og modernisering af den tidligere lovs regler om *et til sikkerhed stillet beløb i tilfælde, hvor sælgeren er indsat i besiddelse af tingene.*

§ 15 og § 16 svarer ganske til 1917-loven.

§ 17 er sålydende:

„De i denne lov til beskyttelse for køberen givne bestemmelser kan ikke fraviges til hans skade ved forudgående overenskomst mellem sælger og køber.

Har køberen aftalt med sælgeren, at en trediemand skal være bemyndiget til at optræde på hans vegne i tilfælde af misligholdelse, er det uden retsvirkning.“

I den tidligere lovs affattelse var forbudet i *stk. 1* begrænset til bestemmelser til beskyttelse for køberen „i tilfælde af misligholdelse“. Da der i nærværende lov er optaget forskellige regler til forbedring af køberens retslige stilling *også udenfor en aktuel misligholdelsessituation*, har man fundet det rigtigst at lade de nævnte ord udgå.

§ 18 har følgende ordlyd:

„Har nogen, som erhvervsmæssigt sælger eller medvirker til at sælge ting på afbetaling, drevet denne virksomhed på en måde, der *strider mod god forretningsskik* i forhold til køberne, kan han *frakendes retten til at drive sådan næringsvirksomhed* for et tidsrum af mindst 1 og højst 5 år eller i gentagelsestilfælde for bestandig. Retten kan frakendes såvel personer, der sælger eller medvirker til at sælge, som aktieselskaber og andre sammenslutninger.